

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/8/2018
Identifikačné číslo spisu:	9513100102
Dátum vydania rozhodnutia:	05.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9513100102.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovéj a členov senátu JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obžalovaného JUDr. T. F. a spol. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T/32/2013, na verejnom zasadnutí konanom 5. decembra 2018 v Bratislave, o odvolaní prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podanom v neprospech obžalovaných JUDr. T. F. a Ing. U. A. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 25. mája 2018, sp. zn. BB - 4T/32/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s a z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 25. mája 2018, sp. zn. BB-4T/32/2013, boli obžalovaní T.. T. F. a I.. U. A. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodení spod obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 44/08-192 zo 14. júna 2013, pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbahu s trestným činom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase v prvej polovici roku 2007 v Košiciach, po vzájomnej dohode T.. T. F. a I.. U. A., v úmysle neoprávnene sa obohatiť na úkor majetku L. U. a M. U., T.. T. F. zabezpečil zmenu obsahu zmenky znejúcej na vystaviteľov L. U. a jeho manželku M. U., B., B., remitenta JUDr. T. F., P. XX, B., zo dňa 22. marca 2007 s dátumom splatnosti 16. apríla 2007 a to minimálne zmenkovej sumy zo sumy 15 000 Sk na sumu 7 500 000 Sk, dátumu vystavenia zmenky na 22. marca 2007, vyhotovil

Rozhodcovskú doložku k nevysporiadaným záväzkom zo dňa 30. apríla 2007 deklarujúcu, že L. U. a jeho manželka M. U., B. 1, B. sa s T.. T. F., P. 5, B. dohodli, že záväzok zo zmenky podpísanej zmluvnými stranami 22. marca 2007, splatný dňa 16. apríla 2007 trvá v nezmenenej podobe v plnej zmenečnej sume naďalej a že všetky vzájomné spory a sporné nároky z tejto dohody vrátane vyššie uvedených peňažných nárokov sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcom T.. T. N., C. M. 3, B. podľa procesných pravidiel ním určených, napriek tomu, že L. U. a M. U. zmenu a Rozhodcovskú doložku s takýmto obsahom nikdy nevyhotovili ani nepodpísali, následne T.. T. F. vyznačil na takto upravenej zmenke jej prevod indosamentom na U. A., B. XX, B., ktorý žalobou proti žalovaným L. U. a M. U., doručenou dňa 4. mája 2007 rozhodcovi T.. T. N. s takýmito nepravdivými listinami navrhol vydanie rozhodcovského rozsudku, a T.. T. N. ako rozhodca vydal rozhodcovský rozsudok zo dňa 7. mája 2007 o povinnosti žalovaných L. U. a M. U. do 3 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku zaplatiť spoločne a nerozdielne 7 500 000 Sk spolu so 6% ročným úrokom z omeškania od 17. apríla 2007 až do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať námietky u rozhodcu, ktorý na základe jeho poverenia zo dňa 8. mája 2007 T.. T. F. doručil žalobcovi U. A. s potvrdením jeho prevzatia dňa 22. mája 2007 a zároveň T.. T. F. zabezpečil zmenu obsahu listiny Vzájomné záväzky s pôvodným dátumom 30. apríla 2007 a opraveným na 22. mája 2007 minimálne dopísaním časti, podľa ktorej záväzok zo zmenky, podpísanej medzi zmluvnými stranami T.. T. F. a L. U. a M. U., vystavenej dňa 22. marca 2007, bol ku dňu 7. mája 2007 rozsúdený vybraným rozhodcom v zmysle doložky zo dňa 30. apríla 2007 a dlžník podpisom tejto dohody potvrdzuje prevzatie predmetného rozhodcovského rozsudku zo dňa 7. mája 2007 a zároveň sa vzdáva námietok proti nemu, predloženej rozhodcovi aj napriek tomu, že L. U. a M. U. listinu s takýmto obsahom nepodpísali a predmetný rozhodcovský rozsudok neprevzali, na základe uvedeného rozhodcovský rozsudok zo dňa 7. mája 2007 mal nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26. mája 2007, následne súdny exekútor Ing. Mgr. Bohumil Husťák na návrh I.. U. A., na základe rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a Poverenia na vykonanie exekúcie vydaného Okresným súdom Košice II dňa 12. septembra 2007 pod č. 5803*039303, vydal Upovedomenie o začatí exekúcie č. Ex 2258/2007 vo veci oprávneného U. A. a povinných L. U. a M. U., ako aj upovedomenia o spôsoboch exekúcie, ku konečnej realizácii exekúcií doposiaľ nedošlo, čím uviedli do omylu L. U., M. U., ako aj T.. T. N., a v prípade vymoženia tejto sumy by L. U. a M. U. spôsobili škodu vo výške najmenej 248 954,40 eur (7 500 000 Sk), ku ktorej doposiaľ nedošlo,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala 15. júna 2018 odvolanie prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátorka“).

V podanom odvolaní sa nestotožnila so závermi súdu prvého stupňa, uvedenými v napadnutom rozsudku, a to z dôvodov uvedených už v odvolaní proti pôvodnému rozsudku z 13. júla 2015. Predovšetkým poukázala na rozpornosť výpovedí obžalovaných. Podľa obžalovaného T.. T. F. zmenka na sumu 15 000 Sk bola úhradou za služby advokátskej kancelárie JUDr. Horáka a zmenka na sumu 7 500 000 Sk za ním poskytnuté služby. Poukazovala na samotný obsah zmenky znejúcej na sumu 15 000 Sk a absenciu logického i právneho dôvodu jej uvádzania v rozhodcovskej doložke medzi obžalovaným T.. T. F. a poškodenými L. U. a M. U., a teda riešením dvoch zmienek, týkajúcich sa pohľadávok v prospech rozdielnych subjektov, na jednej listine. Takýto postup, rovnako aj ponechanie originálu zmenky po jej úhrade obžalovanému, ak išlo o služby poskytované advokátskou kanceláriou, ktorá navyše urgovala prostredníctvom neho úhradu, nezodpovedá postupu podľa zmenkového a šekového zákona.

Ďalšou rozpornou skutočnosťou, svedčiacou o účelovosti výpovede obžalovaného T.. T. F., je dôvod vystavenia zmenky na sumu 7 500 000 Sk, teda sprostredkovanie predaja nehnuteľnosti.

Tvrdenie obžalovaného o provízií vo výške 7 500 000 Sk za službu spočívajúcu v poskytnutí telefonického kontaktu na osobu - potencionálneho kupujúceho, resp. ďalšieho sprostredkovateľa predaja nehnuteľnosti, bez písomnej zmluvy, a to pri výmene nehnuteľnosti 40-45 ha v hodnote, ako

uvádza obžalovaný 120 mil. Sk, bez vedomosti o týchto nehnuteľnostiach, ich polohe, rozlohe, charaktere, bez dispozície s akýmkoľvek dokladom týkajúcim sa nehnuteľností, prokurátorka hodnotí ako účelové, svedčiace o neexistencii takeého záväzku. Charakter a rozsah služby, za ktorú mala byť uhradená suma 7 500 000 Sk poškodenými, absolútne nezodpovedá výške tohto plnenia.

Ďalšie vyjadrenie, že L. U., alebo vlastníci pozemkov, sa takýmto predajom a zmenkou chceli vyhnúť zmluvnej pokute vyplývajúcej zo zmluvy o sprostredkovaní predaja nehnuteľností, rovnako svedčí o jeho tendenčnosti, pretože predaj nehnuteľnosti mimo zmluvou dohodnutého sprostredkovateľa bol dôvodom zmluvnej pokuty vo výške dvojnásobku dohodnutej provízie, takže táto argumentácia absolútne odporuje základnému zmyslu ich predaja. Tieto skutočnosti obžalovanému ako právnikovi a advokátovi sú úplne zrejmé.

O úmysle obžalovaných získať žalovanou trestnou činnosťou neoprávnený prospech na úkor poškodených svedčí aj ďalší postup obžalovaného T. F., ktorým pohľadávku v takejto výške previedol na obžalovaného I. A. ako splátku dlhu vo výške 250 000 Sk napriek jeho vedomostiam o nehnuteľnostiach vo vlastníctve poškodených. Obžalovaný uviedol, že postup riešenia pohľadávky rozhodcom zvolil za účelom zaistenia práv zo zmenky, že dospel k záveru, že zmenka by mohla byť reálne vymožitelná, ale ihneď pri podpise rozhodcovskej doložky zmenku na sumu 7 500 000 Sk indosoval z dôvodu úhrady pôžičky vo výške 250 000 Sk, kedy podľa jeho vyjadrení prestala byť pre neho zaujímavá. Napriek tomu sa však aktívne zúčastňoval tohto konania, či už žalobou, doručovaním rozsudku a dokonca pri poškodených nielen im podľa vlastného vyjadrenia doručil rozsudok, ale vyhotovil listinu, kde opätovne rieši záväzok zo zmenky, ktorá mala byť v prospech advokátskej kancelárie, a iniciatívne aj opravné prostriedky proti doručenému rozsudku, ale len vo vzťahu k poškodeným, napriek jeho doručovaniu aj navrhovateľovi. Rovnako aj následne sa zúčastnil postupu spojeného s postúpením pohľadávky vyplývajúcej z rozsudku na I. L., napriek skutočnosti, že už išlo o pohľadávku I. A., ako aj exekučného konania.

Ako účelové hodnotila prokurátorka aj tvrdenie obžalovaného T. F., že zmenka pre neho stratila význam, poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol kvôli zmenke na výsluchu, takže vedel, že nestratila význam a to aj v nadväznosti na § 39 a nasledujúce ustanovenia zmenkového zákona, keďže nedošlo k vydaniu kvitovanej zmenky, práve naopak. Aj ďalšie tvrdenie, že za kontakt na I. A. nechcel odmenu, pretože išlo o kamaráta, svedčí o tendenčnosti výpovede, a to aj s poukazom na skutočnosť, že aj svedok L. bol jeho kamarát a v jeho prípade si za poskytnutie kontaktu stanovil províziu v obrovskej výške bez akýchkoľvek relevantných dokladov. Na druhej strane v súvislosti s predajom rodinných domov poškodených obžalovanému I. A., o ktorých mal konkrétnejšie vedomosti v súvislosti s nimi prebehlo jednanie a v jeho kancelárii komunikoval s poškodenými aj následne, bol spoločne s I. A. na obhliadke týchto stavieb, nestanovil žiadnu odmenu. Rovnako aj vyjadrenie obžalovaného o pôžičke od I. A. na nákup hráčok a ďalšie potreby basketbalového klubu, ktorú on vrátil z vlastných prostriedkov v podobe zmenky, považuje za účelové.

Z výpovede oboch obžalovaných vyplynulo, že I. A. chcel a tlačil, aby mu T. F. vyrovnal dlh z pôžičky, ale potom súhlasil s úhradou dlhu prevodom zmenky bez nejakých vedomostí o jej pôvode, o krytí a pod. Pohľadávku vymáhal v exekučnom konaní, ako uviedol, v dôsledku negatívnej medializácie navrhol jej zastavenie a previedol pohľadávku na I. L. Z exekučného konania a listín ale vyplýva, že následne sa domáhal späťvzatia návrhu na zastavenie konania. Pohľadávku vo výške 7 500 000 Sk, nároky z ktorej mu boli uznané rozhodcovským rozsudkom, previedol na I. L., osobu v podstate neznámu za sumu porovnateľnú s hodnotou zmenky, ale nižšiu ako je ním deklarovaná pôžička, pričom disponoval vedomosťami o majetku poškodených minimálne vo vzťahu k nehnuteľnostiam v Budimíri, o ktoré mal zjavný záujem. Ale v zmluve o postúpení pohľadávky zabezpečil, že k jej postúpeniu na inú tretiu osobu nedôjde. Po právoplatnom rozhodnutí súdu o trovách konania a povinnosti oprávneného I. U. A. ich nahradiť, D. L. opätovne previedol z predmetnej pohľadávky časť späť na obvineného I. A., vo výške zabezpečujúcej vzájomné započítanie povinnosti I. A..

Dôkazmi usvedčujúcimi obžalovaných zo spáchania skutku sú výpovede svedkov a súčasne

poškodených T.. M. U. a L. U., ktorí podrobne popísali právne služby, ktoré im T.. F. poskytol ako aj spôsob ich úhrady a vzájomnú komunikáciu. Z ich výpovedí vyplýva, že na žiadosť obžalovaného T.. F. podpísali zmenku znejúcu na sumu 15 000 Sk ako formu úhrady za právne služby, ktoré im mal poskytnúť. Jednoznačne však uviedli, aj po predložení fotokópie zmenky, že zmenku na sumu 7 500 000 Sk nikdy nepodpísali, listiny s názvom rozhodcovská doložka k nevysporiadaným záväzkom zo dňa 30. apríla 2007, vzájomné záväzky zo dňa 30. apríla 2007, ktorý dátum je preškrtnutý a nahradený dátumom 22. mája 2007, s takýmto obsahom nepodpísali.

Poškodení zároveň vypovedali o záujme obžalovaného I.. A. o ich rozostavané rodinné domy v Budimíri, v súvislosti s ktorými im obžalovaný T.. F. dňa 22. marca 2007 zaslal SMS správu o ponuke 8,5 mil. Sk za obidva domy. Stretli sa s T.. F. v jeho kancelárii, kde mu vyplátili sumu 8 000 Sk za zmluvu o predaji firmy, a následne aj za prítomnosti pána A. jednali o predaji domov, pričom ustálili cenu 8,3 mil. Sk. Popísali ďalšie okolnosti týkajúce sa jednaní o predaji týchto stavieb, ako aj dôvod ich ukončenia. K osobe J. L. poškodení v podstate uviedli, že T.. F. L. U. informoval o pozemkoch na predaj vo vlastníctve príbuzných v Haniske pri Košiciach, a on mu dal kontakt na osobu J. L., s ktorým sa stretol raz asi v máji 2007, kedy boli spoločne na obhliadke pozemkov. Za sprostredkovanie záujemcu o nehnuteľnosti v k.ú. Haniska T.. F. nežiadal žiadnu odmenu. Poškodený potvrdil, že príbuzných nezastupoval, mali v tej dobe zmluvu s realitnou kanceláriou, len o tých pozemkoch informoval obžalovaného. Rovnako poškodení jednoznačne zotrvali na svojich výpovediach, že nemali žiadne vedomosti o rozhodcovskom konaní, dozvedeli sa o ňom až počas exekúcie.

V súvislosti s konštatáciou súdu o použití krstného mena poškodenej M. U. napr. v námietkach voči exekúcii zo dňa 3. októbra 2007 ňou samotnou ako M., a trvalému pobytu poškodených na adrese B., B., napriek jej opakovaným vyjadreniam počas konania o nesprávnom uvedení jej mena, priezviska a nesprávnej adresy jej bydliska na predmetných listinách, ktoré tvrdenia súd vyhodnotil ako účelové, vedené v snahe v rámci dôkaznej núdze spochybníť pravosť listín, či jej podpisov, prokurátorka poukazuje na znalecký posudok z odboru grafológie, ktorý nevyslovil jednoznačný záver a neidentifikoval poškodenú ako pisateľku podpisov na fotokópii zmenky na sumu 7 500 000 Sk, rozhodcovskej doložky zo dňa 30. apríla 2007 a listine vzájomné záväzky s opraveným dátumom 22. mája 2007.

Poškodená vo svojej výpovedi potvrdila podpis zmenky znejúcej na sumu 15 000 Sk, ako to konštatoval aj súd v odôvodnení rozsudku, a uviedla podrobne okolnosti, za ktorých takúto zmenku podpísala.

Ako vyplýva zo správy registra obyvateľov, od 26. októbra 2005 mala M. U., rod. S., trvalý pobyt na adrese B. XXX/X, časť L. F., R. pri W., okr. B. - okolie.

V súvislosti s ďalšou konštatáciou súdu, že poškodení nežiadali zmenku vrátiť, ani si nevyžiadali kópiu dokladov, ktoré podpisovali, poškodený L. U. vo svojej výpovedi uviedol, že po úhrade zmenky znejúcej na sumu 15 000 Sk dostali potvrdenie o úhrade tejto sumy, ktoré aj predložili počas vyšetrovania. Z tohto dôvodu zmenku nepýtal, resp. si pre časový odstup presne nespomínal, či si pýtali aj zmenku. Prokurátorka poukazuje aj na vyjadrenie svedka, že s obžalovaným T.. F. sa poznali dlhšiu dobu, poskytol im už nejaké právne služby a dovtedy nemali žiadne problémy, dôverovali mu, nežiadali kópiu dokladov, ktoré mu podpisovali, resp. postačoval im príjmový pokladničný doklad z 22. mája 2007.

Výpovede svedkov a poškodených L. U. a M. U. ako priamy usvedčujúci dôkaz korešpondujú s ďalšími vykonanými dôkazmi.

Bol vypracovaný znalecký posudok z odboru kriminalistiky, odvetvie ručné písmo a odvetvie grafická diagnostika. Znalkyne boli vypočuté na hlavnom pojednávaní. Z ich záverov je zrejmé, že textové zápisy na listine „Vzájomné záväzky“ zo dňa 22. mája 2007, na ktorej bol pôvodne uvedený dátum 30. apríla 2007 boli vyhotovené na druhovo zhodnom zariadení. Metódami a prostriedkami grafickej diagnostiky nebolo možné zistiť, či predmetné zápisy boli vyhotovené v tom istom čase, skúmaním neboli síce nájdené žiadne charakteristické znaky, ktoré by svedčili o dodatočnom dopisovaní niektorej časti listiny,

nie je to možné však vylúčiť. Podľa záverov tohto posudku L. U. vyhotovil podpis na listine Vzájomné záväzky a vyhotovil aj podpisy, ktorých kópie sa nachádzajú na predložených fotokópiách písomností Rozhodcovská doložka a zmenke na sumu 7 500 000 Sk zo dňa 22. marca 2007. M. U. nie je možné jednoznačne potvrdiť ani vylúčiť ako pisateľku podpisu na písomnosti Vzájomné záväzky a nie je možné sa k nej ako k pisateľke podpisu na fotokópii písomnosti Rozhodcovská doložka vyjadriť, kópia je veľmi nekvalitná. Rovnako sa nie je možné vyjadriť k nej, ako pisateľke podpisu na fotokópii zmenky zo dňa 22. marca 2007. Znalčka zároveň uviedla, že jednoznačne sa k pravosti podpisov vedieť vyjadriť len v prípade, že ide o originál podpisu, skúmanie kópií pripúšťajú len z dôvodu, že niekedy aj z kópie sa dá vylúčiť pravosť podpisu. V posudku znalci zároveň poukázali na skutočnosť, že kópia neumožňuje skúmať podpis vo všetkých znakoch písma a navyše nie je možné vylúčiť možnosť technického falšovania (teda využitie technických zariadení ako skener kopírka a pod.), ktorá možnosť pri kópiách podpisov nikdy nie je vylúčená, a tú nie je možné vylúčiť pri kópii zmenky a rozhodcovskej doložky. Znalčka zároveň popísala možnosť falšovania listiny, do ktorej by pri elektronickej forme nebol problém dodatočne dopísať text a následne spornú písomnosť vložiť do tlačiarne.

Na rozdiel od súdu prokurátorka závery znaleckého posudku nepovažuje za rozporné s výpoveďami poškodených.

Poškodený L. U., ktorý podľa záverov tohto znaleckého posudku vyhotovil podpisy na listine Vzájomné záväzky, vyhotovil aj podpisy, ktorých kópie sa nachádzajú na predložených fotokópiách písomností „Rozhodcovská doložka“ a zmenke na sumu 7 500 000 Sk zo dňa 22. marca 2007. Nepoprel pravosť svojich podpisov, ale na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní dňa 27. januára 2011, čo je konštatované v zápisnici z hlavného pojednávania, a opätovne uviedol, že dokumenty, teda zmenku znejúcu na sumu 7 500 000 Sk, rozhodcovskú doložku z 30. apríla 2007 a listinu vzájomné záväzky s opraveným dátumom 22. mája 2007 s takýmto obsahom nepodpísal. Pri rozhodcovskej doložke a zmenke na sumu 7 500 000 Sk poukázal zároveň na skutočnosť, že ide o kópie listín, podpisy na týchto kópiách sú podobné jeho podpisom, ale keďže nejde o originály, nemôže tvrdiť, že ich podpísal. Originály týchto listín nikdy nevidel. V znaleckom posudku bolo konštatované, že L. U. vyhotovil podpisy, ktorých kópie sa nachádzajú na kópiách rozhodcovskej doložky a zmenke znejúcej na sumu 7 500 000 Sk. Z uvedeného vyplýva, že záver znalcov, že L. U. vyhotovil podpisy, ktorých kópie sa nachádzajú na kópii zmenky znejúcej na sumu 7 500 000 Sk a kópii rozhodcovskej doložky, nepotvrdzuje, že L. U. podpísal originál písomnosti textovo, formou vyhotovenia zhodný s predloženými kópiami tejto zmenky na sumu 7 500 000 Sk a rozhodcovskej doložky. Rovnako záver znalcov nepotvrdzuje, že L. U. podpísal listinu Vzájomné záväzky, obsahovo zhodnú s listinou nachádzajúcou sa v spise a predloženou v rámci rozhodcovského konania.

M. U., ktorú podľa znaleckého posudku nie je možné jednoznačne potvrdiť ani vylúčiť ako pisateľku podpisu na písomnosti Vzájomné záväzky a nie je možné sa k nej ako k pisateľke podpisu na fotokópii písomnosti Rozhodcovská doložka vyjadriť, keďže kópia je veľmi nekvalitná, ani na fotokópii zmenky zo dňa 22. marca 2007, teda nebola identifikovaná ako pisateľka podpisov na predmetných listinách, uviedla rovnako, že listiny s takýmto obsahom nepodpísala, nikdy predtým ich nevidela.

Takéto závery korešpondujú s výpoveďami poškodených, že predmetné listiny s takým obsahom nepodpísali a došlo k pozmeňovaniu listín, ktoré podpísovali, resp., ktoré L. U. podpísal.

Výpoveď poškodených potvrdzuje aj znalecký posudok doc. Ing. Pavla Galajdu, CSc., znalca z odboru elektroniky, ktorým vykonal archiváciu doručených a odoslaných SMS správ, vrátane ich obsahu uložených v pamäti mobilného telefónu zn. SAMSUNG, model SGH-X660 vydaným L. U..

Tento posudok a prílohy potvrdzujú výpovede poškodených o komunikácii s obžalovaným T.. F. a záujme I.. A. kúpiť rozostavané domy za sumu 8,5 mil. eur a potvrdzuje komunikáciu v popoludňajších hodinách dňa 22. marca 2007 prostredníctvom SMS. Táto komunikácia je v súlade s výpoveďou svedka L. U., že 22. marca 2007 nepodpísali žiadnu zmenku a nestretli sa s obžalovaným T.. F. aj z dôvodu, že v prípade osobného stretnutia v uvedený deň by neriešili cenu nehnuteľnosti, rozsah nehnuteľnosti

formou SMS.

Ich výpovede potvrdzujú a korešpondujú aj s ďalšími dôkazmi.

Svedok T.. T. N. uviedol, že predmetný spor rozhodoval na návrh bývalého kolegu T.. F., následne ho však kontaktoval I.. A., ktorý mu predložil žalobu, rozhodcovskú zmluvu, ako aj originál zmenky na sumu 7 500 000 Sk, dokonca aj kópiu zmenky na sumu 15 000 Sk, ktorá nebola predmetom žaloby a nevie prečo mu ju predložil. Svedok popísal svoje konanie, dokumenty, ktoré vyhotovil, uviedol, že videl originál rozhodcovskej doložky, ale nechal si len jej kópiu, originál zmenky po právoplatnosti rozsudku vrátil A.. On posúdil platnosť zmenky, ktorá podľa neho spĺňala všetky náležitosti, a preto vydal rozsudok, ktorým zaviazal poškodených k úhrade sumy. V tej dobe ho kontaktoval T.. F. s návrhom, že po rozhodnutí vie zabezpečiť doručenie rozsudku účastníkom, preto ho poveril dorúčením. T.. F. mu následne predložil doklady o doručení rozsudku, vyznačil právoplatnosť.

Ako svedok uviedol, že postupoval v tzv. skrátenom konaní, chcel postupovať ako v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze, úhradu konania riešil zložením kaucie, ktorú ale následne vrátil. Ku skutočnosti, z akého dôvodu vrátil kauciu ešte pred právoplatnosťou rozsudku 22. mája 2007, uviedol, že si nespomína. K porušeniu ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní sa vyjadril, že nedodržiaval doručovanie žaloby podľa zákona o rozhodcovskom konaní, ale dodržiaval jeho základné zásady.

Z výpovede tohto svedka na hlavnom pojednávaní, ako aj rozhodcovského spisu, ktorý bol oboznámený, je jednoznačné, že v tomto rozhodcovskom konaní neboli dodržané základné pravidlá, ktoré rozhodca sám stanovil v rokovacom poriadku. Celé konanie sa viedlo bez účasti a aj bez oboznámenia účastníkov konania so žalobou, s rokovacím poriadkom, bez ich vyjadrení k uvedenému konaniu. Doručovanie rozsudku bolo zabezpečované T.. F., ktorý volal rozhodcovi a ponúkol sa na doručovanie, pričom prokurátorka poukazuje na jeho výpoveď, v ktorej obžalovaný uvádzal, že po indosovaní zmenky len poradil A. a dokonca nad rámec dohody s rozhodcom predložil mu doklad o doručení rozsudku iniciatívne aj s riešením opravného prostriedku, ale len u poškodených.

Svedok tvrdil, že postupoval podľa zákona o rozhodcovskom konaní, aj podľa Občianskeho súdneho poriadku. Prokurátorka poukázala na ust. § 46 (3) OSP, z ktorého je zrejmé, že nie je účinné doručovanie účastníkom, ktorý má na veci protichodný záujem. Aj keď žalobcom bol I.. A., zmenka bola indosovaná z T.. F., ktorý evidentne prejavoval aktívne konanie naďalej. Svedok T.. N. pritom uviedol, že dovtedy posudzoval zmenku ako koncipient a bolo to prvé a jeho jediné rozhodcovské konanie.

Súd v odôvodnení rozsudku pri hodnotení výpovede tohto svedka uviedol, že ani vo vzťahu k tomuto svedkovi neboli predložené dôkazy, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že bol a vytvorenie rozhodcovského rozsudku vopred dohodnutý s obžalovanými, resp. že by vedel o predložení falšovaných listín. Podľa názoru súdu vierohodnosť jeho výpovede nebolo možné preveriť.

K uvedenému hodnoteniu prokurátorka uvádza, že obžaloba netvrdí, že T.. T. N. bol dopredu dohodnutý na rozhodcovskom konaní s obžalovanými, resp. že vedel o predložení falšovaných listín, čo je zrejmé aj zo skutkovej vety obžaloby. V opačnom prípade by bolo aj tejto osobe vznesené obvinenie v danej veci.

Výpoveď tohto svedka na rozdiel od súdu ale hodnotí ako účelovú, a to vzhľadom k jej rozpornosti, v kontexte aj s listinami a ďalšími dôkazným materiálom. Je toho názoru, že potvrdzuje úmysel obžalovaných získať finančné prostriedky žalovanou trestnou činnosťou spôsobom najmenej umožňujúcim jej zistenie, prostredníctvom rozhodcovského konania ako konania v tom čase skôr neobvyklého a rozhodcu, osoby osobne obžalovaným známej (čo potvrdzujú výpovede obžalovaného T.. F. a svedka, ale aj samotný spôsob úhrady za celé rozhodcovské konanie, teda ak aj by došlo k úhrade kaucie žalobcom, čo vzhľadom k neevidovaniu účtovných dokladov v rozhodcovskom spise považuje za fiktívne deklarovanie úhrady, ale jej vráteniu pred právoplatnosťou rozsudku, a samotné vedenie konania) osoby, ktorá má minimálne, resp. žiadne skúsenosti z rozhodcovského konania, z

posudzovania zmeniek, a vyhotovením rozsudku vytvorí právny titul na už samotné exekučné konanie (bez potreby ďalšieho predkladania zmenky). Svedok potvrdil, že išlo o jediné rozhodcovské konanie, ktoré realizoval na žiadosť bývalého kolegu, sám na hlavnom pojednávaní priznal, že nedodrжал niektoré ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ale dodrжал jeho základné zásady. Aj súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že rozhodcovské konanie bolo v absolútnom rozpore so zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení zákona č. 521/2005 Z. z.

Uvádzané skutočnosti svedčia o tendenčnosti jeho výpovede minimálne s cieľom obhájiť konanie, ktorého výsledkom je závažné rozhodnutie zasahujúce do majetku iných osôb a v ktorom sám aj niektoré pochybenia priznal. K tvrdeniu, že videl originál zmenky znejúcej na sumu 7 500 000 Sk poukazujem na jeho výpoveď, že predtým posudzoval zmenku ako advokátsky koncipient a prokurátorka zastáva názor, že pravosť zmenky vrátane pravosti podpisov, jej obsahu, nebol spôsobilý náležite posúdiť.

Výpoveď svedka T.. N. súčasne potvrdzuje výpovede poškodených, že sa nezúčastnili žiadneho rozhodcovského konania, neboli s rozhodcom v žiadnom kontakte, prvýkrát boli v kontakte až po ich žiadosti o nahliadnutie do spisu, ku ktorej došlo počas exekučného konania.

Svedok J. L. uviedol, že asi na základe telefonátu alebo stretnutia s T.. F. sa asi raz stretol s L. U., obzerali pozemky niekde pri letisku, ale asi pozemky neboli zahrnuté v územnom pláne obce, preto stroskotal predaj. Dohodu nemal žiadnu, iné obchody s nehnuteľnosťami s T.. F. neuskutočnil, o pozemky sa zaujímal ako fyzická osoba, v tej dobe nebol schopný uhradiť 120 mil. Sk, nevie či videl doklady k tým pozemkom.

Vychádzajúc z výpisu živnostenského registra Obvodného úradu Košice živnostenské oprávnenie J. L. obsahujúce aj sprostredkovanie nákupu, predaja a prenájmu nehnuteľnosti, ktoré vzniklo 24. septembra 1999, zaniklo dňom 30. septembra 2001 oznámením podnikateľa o ukončení podnikania. Z výpovede tohto svedka je zrejmé, že išlo o jednorázové stretnutie kvôli pozemkom, ku ktorým v podstate nič bližšie nevie, ani neboli predmetom ďalších jeho aktivít, následne sa o nich s obžalovaným T.. F. rozprával možno jedenkrát.

Stretnutie so svedkom L. potvrdil aj poškodený L. U., ktorý uviedol, že sa počas rozhovoru s obžalovaným T.. F. zmienil o pozemkoch jeho príbuzných bez nejakej bližšej špecifikácie, informatívne kontaktoval potencionálneho záujemcu, ktorému oznámil, že pozemky nepredáva on a jedenkrát sa s ním stretol pri obhliadke nehnuteľnosti a tým komunikácia skončila. Predmetné skutočnosti, poskytnutie kontaktu na potencionálneho kupujúceho však nepotvrdzujú existenciu obžalovaným T.. F. uvádzaného dôvodu vystavenia a podpisu zmenky na sumu 7 500 000 Sk poškodeným.

Svedok I.. D. L. sa vyjadril k predmetnej pohľadávke, ktorú prevzal od I.. A.. Jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní považuje za tendenčnú a nevierohodnú, pretože svedok vypovedal rozporne, nevedel popísať základné skutočnosti súvisiace s postúpením pohľadávky, ani s vyhotovením dokladov, bol dlhodobo nezamestnaný, napriek tomu tvrdil, že sumu 200 000 Sk uhradil I.. A. za pohľadávku, o ktorej nemá žiadne vedomosti. Následne naspäť postúpil jej časť, nevie na základe čoho, chcel tým zarobiť nejaké finančné prostriedky, ale získa sumu 300 eur I.. A. pozná zbežne, ale prevezme od neho pohľadávku za 200 000 Sk, ale exekútorovi neplatí nevie, ako sa zastavila pôvodná exekúcia, nevie kto písal jeho doklady. Pritom počas prípravného konania svedok uviedol, že listiny mu doniesol obžalovaný F..

V tej súvislosti zastávam názor, že aj výpoveď tohto svedka, vyhodnotená aj súdom v odôvodnení rozsudku ako nepravdivá, potvrdzuje, a to aj v kontexte zabezpečených listín, že postup obžalovaného I.. A. aj obžalovaného T.. F. týkajúci sa zmlúv o postúpení pohľadávky na I.. L. a spätnom postúpení jej časti svedčí o skutočnej trvalej dispozícii s pohľadávkou I.. A. a fiktívnosti jej postúpenia na inú osobu len pre účely zakrytia skutočného konania a úmyslu obžalovaných získať neoprávnený prospech na úkor majetku poškodených.

Boli vypočutí svedkovia I.. F. W., ktorý pôvodne realizoval vyšetrovanie veci. Svedok jednoznačne uviedol, že originál zmenky na sumu 7 500 000 Sk mu nebol predložený. Rovnako aj svedkyňa F., aj keď si už na obsah výsluchu nespomínala, potvrdila, že všetky listiny, ktoré sa predkladajú, sa protokolujú do zápisnice. Tieto vyjadrenia potvrdzuje aj výsluch svedka T.. F. zo dňa 20 decembra 2007, z ktorého vyplýva vyjadrenie svedka k zmenke znejúcej na sumu 15 000 Sk, jednalo sa o zmenku 22. februára 2007, splatnú dňa 26. februára 2007, ktorej originál predložila k nahliadnutiu.

Svedok F. vypočutý na hlavnom pojednávaní uviedol, že pred výsluchom sa stretol s T.. F., ktorý ho informoval, kam ídú a ukazoval mu aj zmenku, ktorú svedok popísal. Výpoveď tohto svedka však nepotvrdila, že videl originál zmenky na sumu 7 500 000 Sk. Rovnako považuje za minimálne nelogický postup obžalovaného, ktorý vo vestibule pred výsluchom ukazoval zmenku kamarátovi nemajúceho súvis ani žiadnu vedomosť o danej veci, ale vyšetrovateľovi realizujúcemu vec zmenku nepredložil, a ak netrval na protokolácii skutočnosti, ktorú obžalovaný tvrdí, že zmenku predkladal. Súd vo vzťahu k tomuto dôkazu konštatoval, že vierohodnosť tvrdenia tohto svedka nebolo možné preveriť, aj keď jeho tvrdenia vyznievajú veľmi vierohodne.

Svedok L.. A. L. potvrdil výpovede poškodených týkajúce sa predovšetkým ich konania po zistení exekúcie na základe predmetného rozhodcovského rozsudku .

K ďalším dôkazom potvrdzujúcim výpovede poškodených patria aj listiny. Prokurátorka poukazuje na vyjadrenie obžalovaného T.. F., oboznámené na hlavnom pojednávaní, adresované Okresnému súdu Košice I zo dňa 23. novembra 2009, vo veci vedenej pod sp. zn. 38C/355/2008, v ktorom okrem iných skutočností uviedol, že zmenka vystavená žalobcami na sumu 7 500 000 Sk dňa 22. marca 2007 vznikla v súvislosti so sprostredkovaním príležitosti pre nich, a to predajom pozemkov vo výmere 45 ha v k.ú. Družstevná pri Hornáde, pričom jeho zodpovednosť končila pri obstaraní vierohodného kupca. Ďalej tam uviedol, že na základe prebiehajúceho exekučného konania v katastrálnom portáli zistil, že veľkú časť týchto pozemkov v k. ú. Družstevná pri Hornáde vlastní matka žalobcu spoločne s ďalšími vlastníkami. Vo vyjadrení obžalovaný ďalej uvádzal, že oznámil poškodeným, že pozná podnikateľskú skupinu - zahraničných developerov, ale za kontakt chce províziu, čo chce mať aj na papieri, preto vystavili zmenku.

Uvedené vyjadrenie obžalovaného potvrdzuje účelovosť ním deklarovaného dôvodu vystavenia zmenky na sumu 7 500 000 Sk pretože je zrejmé, že obžalovaný rozporne uvádza katastrálne územie, kde sa mali pozemky nachádzať, pritom uviedol vo výpovedi, že vedel ich výmeru, kde sa nachádzajú, že ide o scelené pozemky.

Tvrdenie poškodených o skutočnom úmysle obžalovaných získať rozostavané domy v Budimiri potvrdzuje aj list obžalovaného A. zo dňa 15. októbra 2007, adresovaný L. U. a M. U., ktorý bol oboznámený počas hlavného pojednávania a v ktorom navrhol vysporiadať zmenkový záväzok v súvislosti s exekučným konaním výmenou za prevod pozemkov a rozostavaných stavieb v Budimíre s príplatkom 1,5 mil. Sk. Podľa jeho vyjadrenia v liste, ich majetok v Budimíre odhadol maximálne na 4,4 mil. Sk a podá návrh na ukončenie exekúcie. Trovy exekučného konania uhradí. V opačnom prípade bude trvať na uspokojení celého záväzku vrátane úroku 6% z dlžnej sumy ročne vrátane nárastu trov exekúcie. Poukazuje na výhodu tohto postupu, ktorým im v podstate odpustí časť istiny a celú sumu príslušenstva.

Zo spisu Okresného súdu Košice II 48/Er/598/2008 je zrejmé, že Okresný súd Košice II vydal dňa 15. apríla 2008 pod sp. zn. XXXX XXXXXX poverenie na výkon exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku rozhodcu T.. T. N. č.k. RKCb/1/2007-9 zo dňa 7. mája 2007. Návrh na vykonanie exekúcie podal dňa 13. marca 2008 I.. D. L. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 5. marca 2008 medzi postupcom I.. U. A. a postupníkom I.. D. L.. Predmetom postúpenia podľa čl. I. bola pohľadávka pôvodne zo zmenky v nominálnej hodnote 7,5 mil. Sk emitovanej vystaviteľmi L. U. a M. U. dňa 22. marca 2007, ktorej prvým oprávneným majiteľom sa stal T.. T. F.. Postupca nadobudol zmenku indosamentom 2. mája 2007 a jej majiteľom. V súčasnosti pohľadávka vyplýva už z rozsudku

rozhodcu T.. N., sp. zn. RKCb/1/2007 zo dňa 7. mája 2007, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 26. mája 2007. Podľa dodatku č. 1 k tejto zmluve zo dňa 5. marca 2008 postupník uhradí postupcovi za postúpenie pohľadávky sumu 2 000 000 Sk.

Vychádzajúc zo spisu Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ, sp. zn. OPP-5723/ZA_KE_2007, bolo dňa 22. decembra začaté trestné stíhanie za prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchateľ v čase od 11.00 hod dňa 21. decembra 2007 do 8.25 hod dňa 22. decembra 2007, vlámaním do osobného motorového vozidla Peugeot 407, zaparkovaného na parkovisku na ul. P. 5 v B., z ktorého mal odcudziť notebook a ďalšie veci, ako písomnosti (1 ks originál exekučný spis, originál potvrdení a zmienek, návrhy zmlúv a ďalšie). Uvedeným konaním podľa výsluchu poškodeného T.. T. F. jemu bola spôsobená škoda vo výške 27 000 Sk a pre F. B., s.r.o. poškodením vozidla škoda vo výške asi 3 000 Sk. Z obhliadky miesta činu zároveň vyplýva, že z vozidla bola odcudzená taška, nebolo odcudzené autorádio, ani inak poškodené vozidlo. V súvislosti s predmetným dôkazom súd aj konštatoval nezodpovedanú otázku, či došlo ku krádeži, alebo sa jednalo o fingovanú krádež a kto mal záujem na odcudzení zmenky vystavenej na sumu 7 500 000 Sk a rozhodcovskej doložky.

Podľa názoru prokurátorky, je nelogické a neštandardné nechať doklady, ktoré boli predmetom výsluchu v trestnej veci, a na ktorých je založená celá trestná vec v osobnom motorovom vozidle. Takéto konanie nezodpovedá konaniu osoby právne znalej za takýchto okolností, a nasvedčuje jeho účelovosti v snahe zmať objasňovanie danej trestnej činnosti.

V súvislosti so záverom súdu v odôvodnení rozsudku k dôvodom jeho rozhodnutia je toho názoru, že existenciou zmenky znejúcej na sumu 15 000 Sk potvrdil vo svojej výpovedi ako obžalovaný T.. F., tak aj poškodení M. U. a L. U., ktorí konkretizovali okolnosti a dôvody súvisiace s podpisom zmenky na sumu 15 000 Sk. Predmetná zmenka (originál) ako vyplýva z dokazovania, mala byť odcudzená spoločne s originálom zmenky znejúcej na sumu 7 500 000 Sk a ďalšími listinami z osobného motorového vozidla držiteľa obžalovaného T.. F.. Uvedené a ďalšie už konkretizované dôkazy potvrdzujú existenciu zmenky znejúcej na vystaviteľov poškodených v prospech obžalovaného T.. F. na sumu 15 000 Sk. K dátumu tejto zmenky 22. marca 2007, uvedenom v obžalobe sa prokurátorka vyjadrila na hlavnom pojednávaní, kde poukázala na písarsku chybu v tomto dátume a navrhla úpravu skutku.

Dokazovaním bolo rovnako preukázané, že obžalovaný T.. F. vyznačil prevod indosamentom na obžalovaného U. A. zmenky znejúcej na sumu 7 500 000 Sk vystaviteľov poškodených, ktorí vo svojich výpovediach popreli podpis takejto zmenky. Rozsah poskytnutej služby absolútne nezodpovedá nielen samotnej výške zmenkovej sumy ako formy odplaty, ale ani zmysluplnosti takejto odplaty. Vychádzajúc aj z ďalších dôkazov najmä zo znaleckého posudku z odboru kriminalistiky, odvetvie ručné písmo a grafická diagnostika, podľa záverov ktorého podpisy na predloženej fotokópii zmenky na sumu 7 500 000 Sk sú kópiami podpisov vyhotovených L. U., a vyjadrení znalcov k možnostiam technického falšovania listín, z formy a obsahu predložených fotokópií zmienek znejúcich na sumu 15 000 Sk a 7 500 000 Sk, z už uvedených svedeckých výpovedí a ďalších listín deklarujúcich nadväzujúci postup oboch obžalovaných. Výsledky dokazovania preukazujú obžalovaným T.. F. zabezpečené pozmenenie obsahu zmenky znejúcej na sumu 15 000 Sk, ktorej podpis poškodení potvrdili.

Súčasťou skutkovej časti obžaloby je aj nasledujúce konanie obžalovaných spočívajúce vo vyhotovení rozhodcovskej doložky nevysporiadaným záväzkom zo dňa 30. apríla 2007, listiny Vzájomné záväzky s dátumom 30. apríla 2007, opraveným na 22. mája 2007, ktorých podpis v predloženej znení poškodení popreli, postupe pred rozhodcom, jednoznačne smerujúce k exekučnému konaniu, ku ktorému aj došlo s cieľom získania nehnuteľností poškodených. Predmetné konanie, vrátane úmyslu oboch obžalovaných preukazujú vyššie konkretizované dôkazy, a to výpovede poškodených L. U. a M. U. ako priame usvedčujúce dôkazy korešpondujúce so skutočnosťami zistenými ďalšími vyššie konkretizovanými vykonanými dôkazmi a v súhrne tvoriace logickú neprerušenu sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, potvrdzujúcu jednotlivé čiastkové na seba nadväzujúce konania obžalovaných, smerujúce takto pozmenenou zmenkou a ďalšími listinami uvedením do omylu iných osôb, k získaniu neoprávneného

prospechu na škodu majetku poškodených.

Vzhľadom na uvedené prokurátorka záverom odvolania navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-4T/32/2013 zo dňa 25. mája 2018, a podľa § 322 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátorky sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril podaním doručeným špecializovanému trestnému súdu 11. júla 2018 obžalovaný I.. U. A.. Uviedol, že odvolanie prokurátorky z 15. júna 2018 je vo svojej podstate identické s predchádzajúcim odvolaním voči rozhodnutiu súdu a napriek tomu, že súd postupoval podľa názoru odvolacieho súdu a vo veci znovu rozhodol, prokurátorka na túto skutočnosť nereaguje.

Podľa názoru obžalovaného prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom a názorom najvyššieho súdu. Rozhodnutie je vecne správne, a preto žiada, aby odvolanie prokurátorky bolo podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté.

K odvolaniu prokurátorky sa písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 9. júla 2018 vyjadril poškodený L. U.. Uviedol, že s odvolaním sa stotožňuje v celom rozsahu. Navyše poukazuje na dôkaz zo Zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným F. a svedkom poškodeným T.. M. U. z 30. mája 2011, str. 8 (dole). „Chcem položiť otázku : Na základe SMS správy, že dňa 22. marca 2007 presne v deň, kedy sa datuje vystavenie zmenky na sumu 7,5 mil. Sk, vyplýva, že ste boli prostredníkom na predaj našej nehnuteľnosti v Budimíri. Zo SMS správy vyplýva, že dňa 22. marca 2007 ste nám ponúkol 8,5 mil. Sk. Upresnité ako sa to stalo, že v ten deň sme sa na základe vašich slov stali vašimi dlžníkmi na sumu 7,5 mil. Sk".

Odpoveď obžalovaného T.. F.: „To že niekto niekomu pošle niekoľko SMS... ešte neznamená, že by sa v ten istý deň nemohol stať dlžníkom z iného úplne odlišného obchodu".

Rozsudok súdu prvého stupňa nebol poškodenému ako účastníkovi konania doručený, čím došlo k poškodeniu jeho procesných a základných práv.

Na záver dodáva: Qui iustificat in reus ipse fit reus.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (prokurátorkou), nezistiac dôvod na postup vyplývajúci z § 316 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/32/2013 z 25. mája 2018 a podľa § 322 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Pre úplnosť treba dodať, že v predchádzajúcom štádiu konania boli obžalovaní T.. T. F. a I.. U. A. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodení spod obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 13. júla 2015, sp. zn. BB-4T/32/2013).

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. marca 2018, sp. zn. 4To/12/2015 bol napadnutý rozsudok po odvolaní prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a poškodených L. U. a M. U. zrušený podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm.

c) Trestného poriadku. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie poškodených L. U. a M. U. bolo zamietnuté.

Odvolací súd sa odvolacími námietkami poškodených nezaoberal, pretože do skončenia vyšetrovania neuplatnili nárok na náhradu škody, zaoberal sa odvolaním prokurátorky. Z odvolania prokurátorky vyplynulo, že namietala spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa a tiež aj nevykonanie niektorých dôkazov na hlavnom pojednávaní, ktoré navrhla vykonať a ktoré podľa názoru prvostupňového súdu boli získané nezákonným spôsobom. Odvolací súd v podstate považoval prvostupňové rozhodnutie za správne, okrem doplnenia dokazovania - prečítania (alebo výsluchu znalca) navrhnutého dôkazu - znaleckého posudku znalca z odboru elektrotechniky, elektroniky doc. Ing. Pavla Galajdu, CSc, (č. l. 908 - 918, zv. 3), ktorý na hlavnom pojednávaní vykonaný nebol. Odvolací súd v tejto súvislosti sa opieral o judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 47/2017 prijatý trestnoprávnym kolégiom 25. septembra 2017. Postup pribratia znalca bol zákonný a správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pred samotným rozhodnutím sa zaoberal námietkami obžalovaných súvisiacich s pridelením veci senátu 3T.

Dňa 27. júla 2018 na Najvyšší súd Slovenskej republiky bolo doručené písomné podanie od T. T. F., ako aj I. U. A., označené ako návrh na preskúmanie správnosti postupu podateľne k sp. zn. 4To/12/2015, 3To/8/2018.

Podľa názoru obžalovaných vec mala byť pridelená senátu, ktorý naposledy vo veci rozhodoval (sp. zn. 4To/12/2015), teda senátu 4To.

Podľa čl. II, bod. 5) Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky veci na rok 2018, ktoré boli opätovne predložené najvyššiemu súdu, sa pridelia senátu, ktorý mal naposledy vec pridelenú (resp. naposledy konal alebo rozhodoval, a to aj v prípade, ak je nápad vecí do senátu zastavený; ak takého senátu pre zmenu v organizácii práce niet alebo do senátu nie je zaradená väčšina jeho naposledy vo veci rozhodujúcich členov, vec sa prideli náhodným výberom podľa ods. 1. Za senát, ktorému bola vec naposledy pridelená (ktorý vo veci samej konal alebo rozhodoval naposledy) sa považuje aj senát označený v osobitnej časti iným poradovým číslom, ak je do tohto senátu zaradená väčšina naposledy vo veci rozhodujúcich sudcov.

Podľa čl. II, bod 6) Rozvrhu práce v trestných veciach, ktoré boli opätovne predložené najvyššiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní po tom, ako najvyšší súd už rozhodol o odvolaní zrušením skoršieho rozsudku alebo o dovolaní vrátením veci súdu prvého stupňa, alebo rozhodol o sťažnosti zrušením skoršieho uznesenia, ktorým sa malo trestné stíhanie skončiť, alebo rozhodol o sťažnosti proti skoršiemu uzneseniu, ktorým bola obžaloba odmietnutá a vec vrátená prokurátorovi, sa vec po lustrácii prideli senátu, ktorý vo veci rozhodoval naposledy. Pravidlo uvedené v predchádzajúcej vete sa použije aj v prípade, ak bola vec opätovne predložená najvyššiemu súdu na rozhodnutie o sťažnosti po tom, ako najvyšší súd už rozhodol o sťažnosti zrušením skoršieho uznesenia o tej istej otázke. Za senát, ktorý vo veci rozhodoval naposledy sa považuje senát trestnoprávneho kolégia bez ohľadu na jeho označenie v osobitnej časti, ak je do tohto senátu zaradená väčšina naposledy vo veci rozhodujúcich sudcov; ak takého senátu pre zmenu v organizácii práce niet, vec sa prideli náhodným výberom podľa ods. 1.

K dátumu napadnutia pôvodnej veci (4 To/12/2015) a jej pridelenia senátu 4T, bolo zloženie senátu nasledovné: JUDr. Martin Piovartsy - predseda senátu, JUDr. Gabriela Šimonová - predsedníčka senátu a JUDr. Pavol Farkaš - člen senátu. V tomto zložení senát 13. marca 2018 aj rozhodol.

Dňa 23. júla 2018 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky opätovne predložené na rozhodnutie odvolanie prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 4T/32/2013. Vec bola vzhľadom k tomu, že senát 4T (ku dňu opätovného predloženia veci) v pôvodnom zložení už neexistuje (jeho členmi sú s účinnosťou od 1. januára (bez zmeny do dnešného dňa) JUDr. Pavol Farkaš

- predseda senátu, JUDr. Štefan Harabin - predseda senátu, JUDr. Dana Wänkeová - členka senátu, JUDr. Patrik Príbelský, PhD - člen senátu, teda jediným z jeho pôvodných členov je JUDr. Farkaš), v súlade s čl. II ods. 6 Rozvrhu práce na rok 2018 pridelená náhodným výberom do senátu 3T.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že v opätovnom prejednaní súd prvého stupňa splnil všetky pokyny nadriadeného súdu - doplnil dokazovanie v sporných častiach. Všetky vykonané dôkazy vyhodnotil postupom uvedeným v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Na základe výsledkov takéhoto úplného a zákonne vykonaného dokazovania, po vyhodnotení dôkazov dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol právne úvahy, ktorými sa spracovával pri hodnotení jednotlivých dôkazov.

Pri tomto sa dostatočne zaoberal hodnotením výpovedí obžalovaných a svedkov a listinných dôkazov.

Na základe vykonaných dôkazov súd prvého stupňa oslobodil obžalovaných T.. T. F. a I.. U. A. spod obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 44/08 - 192 zo 14. júna 2013 podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že:

V posudzovanej veci stáli proti sebe dve skupiny dôkazov. Na jednej strane poškodení L. a M. U., ktorí zabezpečovali svoje právne služby cez obžalovaného T.. T. F.. S advokátskou kanceláriou však nemali uzavretú zmluvu o právnej pomoci. Okrem osobných stretnutí, ktoré sa uskutočňovali v kancelárii T.. T. F., komunikovali medzi sebou telefonicky aj prostredníctvom e-mailu a SMS - správ. Na druhej strane obžalovaní prostredníctvom svojich obhajcov napádali skutočnosť tvrdené poškodenými.

Čo sa týka nepresnej adresy poškodenej M. U., k tomu sa podrobne vyjadril súd prvého stupňa na str. 37 rozhodnutia.

Na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že:

Poškodený L. U. podpísal zmenku na sumu 15.000,- Sk a túto zmenku podpísala aj jeho manželka M. U.. Dňa 22. mája 2007 obaja dostali potvrdenie od obžalovaného T.. F., že sumu 15.000 Sk uhradili. Obžalovaný im o tejto skutočnosti následne vystavil pokladničný doklad. Poškodení nežiadali od obžalovaného zmenku vrátiť. Poškodení zmenku podpísali z dôvodu, že nedisponovali finančnou čiastkou, ktorú mali zaplatiť za vypracovanie zmluvy o predaji podniku. Poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že si nepamätá, keď podpisovala zmenku a sumu 15 000 Sk, či jej meno bolo na nej uvedené v slovenskom alebo v ruskom jazyku. K listine s názvom Rozhodcovská doložka z 30. apríla 2007 obaja poškodení tvrdili, že takúto listinu nepodpisali, lebo nemali na to právny dôvod. Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že (výpoveď poškodeného U.) za vypracovanie zmluvy o predaji podniku bola dohodnutá práve suma 7 000 Sk, ktorú obžalovanému T.. F. vyplácali v neskoršom období. Obžalovaný im zmluvu odovzdal až 22. mája 2007, v ktorý deň mu vyplátili sumu 8 000 Sk a až po zaplatení tejto čiastky im obžalovaný vyhotovil príjmový pokladničný doklad na celkovú sumu 15 000 Sk. Suma 8 000 Sk bola sumou, ktorú ešte dňa 30. apríla 2007 dlhovali poškodení a práve na túto sumu bola v rozhodcovskej doložke určená splatnosť najneskôr do 30. septembra 2007. Opäť si poškodení nevyžiadali kópiu toho, čo podpísali.

Poškodená ďalej tvrdila, že písomnosť s názvom „Vzájomné záväzky“ nikdy s manželom nepodpisali. Táto listina, ako jediná v originálnom stave bola podrobená znaleckému dokazovaniu. Znaleckým skúmaním neboli nájdené žiadne charakteristické znaky, ktoré by svedčili o dodatočnom dopisovaní

niektoré časti tejto listiny, avšak znalkyňa z odvetvia grafickej diagnostiky túto skutočnosť nevyklúčila. Ani v tomto prípade si poškodení od obžalovaného F. nevyžiadali kópiu listiny, ktorú podpísali. Samotná poškodená uviedla, že nejakú písomnosť, ktorá obsahovala text, že nemajú žiadne dlhy medzi sebou a že došlo k vyrovnaniu záväzkov obžalovanému F. podpísali. Je nepochybne dokázané, že v súvislosti s odpredajom nehnuteľnosti (domu v Budimíri) po predchádzajúcom rozhovore s obžalovaným F., obžalovaný poškodených pozval na prejednanie novej kúpy a prezentoval im záujem obžalovaného A. o kúpu oboch nehnuteľností spolu s pozemkami. V tejto súvislosti poškodeným zaslal SMS správu obžalovaný F., z obsahu ktorej vyplynulo, že A. ponúkol za všetko sumu 8 500 000 Sk.

Poškodení U. popreli, že by podpísali obžalovanému F. zmenku vystavenú na sumu 7 500 000 Sk. Poškodená tvrdila, že prvýkrát fotokópiu zmenky videla na exekútorskom úrade Q. W.. Nemali dôvod obžalovanému sľúbiť odmenu za sprostredkovanie predaja pozemkov (Haniska pri Košiciach). Oproti tvrdeniu poškodených stálo tvrdenie obžalovaného F., ktorý tvrdil, že uvedenú zmenku poškodení pred ním podpísali. Pred súdom prvého stupňa sa nepodarilo dokázať, že by zmenka bola falšovaná alebo inak zmenená. Faktom je, že od 18. septembra 2007, kedy došlo k trestnému oznámeniu zo strany vyšetrovateľa, nedošlo k operatívnejmu zabezpečeniu zmenky, ani rozhodcovskej doložky, ani listiny „Vzájomné záväzky“. Vyšetrovateľ Ing. Valentin Hovanec pri výsluchu uviedol, že vo veci bol procesne samostatný a bolo len na ňom a na jeho rozhodnutí, kedy a aký úkon zrealizuje. Zo strany dozorujúceho prokurátora mu nič vytknuté nebolo. Až v januári 2008 zistil, že predmetné doklady mali byť odcudzené. Predmetom znaleckého dokazovania bola len x-tá kópia zmenky vystavenej na sumu 7 500 000 Sk zo dňa 22. marca 2007 vyhotovená na kopírovacom zariadení. Znalkyňa z odboru ručné písmo Mgr. Saxová potvrdila svojou výpoveďou, že podpis poškodeného L. U. na listine Vzájomné záväzky vyhotovil samotný poškodený. L. U. vyhotovil aj podpisy, ktorých kópie sa nachádzali na kópiách listín Rozhodcovská doložka z 30. apríla 2007 a Zmenka na 7 500 000 Sk z 22. marca 2007. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že podpis poškodeného je ťažko napodobniť. Poškodenú U. znalkyňa nevyklúčila ale ani nepotvrdila ako pisateľku podpisov na predmetných listinách.

Vo vzťahu k výpovedi svedka J. L. niet dôkazu o tom, že by táto osoba vo vzťahu k poškodeným len formálne predstierala záujem o pozemky v k. ú. W., resp., že by konal po dohode s obžalovaným F.. Svedok sa s poškodeným stretol len jedenkrát a keď zistil, že predmetom predaja je orná pôda, viac sa s poškodeným nekontaktoval.

Je nepochybné, že svedok T. T. N. ako rozhodca tvrdil, že obžalovaný A. mu predložil originál zmenky aj originál rozhodcovskej doložky a fotokópie týchto listín. Pravdivosť jeho tvrdenia nebola ničím vyvrátená. Podľa názoru súdu prvého stupňa priebeh rozhodcovského konania bolo v absolútnom rozpore s jednotlivými ustanoveniami Zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z. v znení zák. č. 521/2005 Z. z.

Obžalovaný A. na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 5. marca 2008 postúpil pohľadávku zo zmenky z 22. marca 2007, ktorej bol výlučným majiteľom na I. D. L.. Po určitom čase L. zmluvou o postúpení pohľadávky zo 4. mája 2009 previedol na obžalovaného A. časť z predmetnej pohľadávky v hodnote 2 654,39 eur a A. sa zaviazal, že za postúpenú časť mu zaplatí 300 eur. L. v rámci vyšetrovania vydal vyšetrovateľovi príjmový a pokladničný doklad, že 5. marca 2008 skutočne zaplatil obžalovanému A. dohodnutú odmenu vo výške 200 000 Sk na základe rozhodcovského rozsudku. V prípravnom konaní svedok tvrdil, že uvedenú sumu A. neuhradil. Svedok bol v rokoch 2006 až 2008 väčšinou nezamestnaný. Svedok nevedel vysvetliť, kto koncipoval zmluvy o postúpení pohľadávky a dodatok k zmluve č.1, nevedel sa vyjadriť k čl. V zmluvy o postúpení pohľadávky z 5. marca 2008, kde bolo uvedené, že pohľadávka nie je spôsobilá na prevod na tretiu osobu, nevedel povedať, kto vyhotovil návrh na vykonanie exekúcie z 13. marca 2008 a ani si nevšimol, že na listinách je nesprávne uvedená jeho adresa.

Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že dňa 21. decembra 2007 od 11.00 hod do 22. decembra 2007 do 8.25 hod. sa mal neznámy páchatel' vlámať do odstaveného motorového vozidla, ktoré patrilo obžalovanému F. a z ktorého mali byť okrem iného, odcudzený originál exekučného spisu

spoluobžalovaného A., v ktorom sa mali nachádzať dôležité listiny pre predmetné trestné konanie, teda aj zmenky vystavené na sumu 7 500 000 Sk, a 15.000 Sk a rozhodcovská doložka.

Predmetom znaleckého skúmania potom bola len veľmi nekvalitná faxová kópia rozhodcovskej doložky a kópia zmenky vyhotovená na kopírovacom zariadení. Napriek tomu znalkyňa zotrvala na tom, že podpisy na týchto listinách vyhotovil poškodený L. U..

Najvyšší súd na základe takto zisteného stavu veci rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že vykonané dôkazy v predmetnej trestnej veci nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, či konaním obžalovaných malo dôjsť k pozmeneniu zmenky vystavenej 22. marca 2007 na sumu 15 000 Sk zmenou sumy 15 000 Sk na sumu 7 500 000 Sk. Žiadny dôkaz ani poškodení nepotvrdili, že by bola 22. marca 2007 takáto zmenka vôbec vystavená. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukazovala v odvolaní prokurátorka, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaných, na ktoré v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa podrobne poukázal, odôvodňujú, že obžalovaní T.. F. a I.. A. nekonali spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že v preskúmvanej veci boli procesne bezchybným spôsobom vykonané všetky dôkazy potrebné k objasneniu skutkového stavu. Súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne odôvodnil, prečo sa v konečnom dôsledku priklonil k väčšej vierohodnosti verzie prezentovanej obžalovanými. Na konkrétne argumenty súdu prvého stupňa je možné odkázať bez toho, aby bolo nevyhnutné ich v tomto rozhodnutí opakovať. Najvyšší súd je toho názoru, že vyhodnotenie vykonaných dôkazov sa vyznačuje vnútornou logickosťou pri súčasnom rešpektovaní zásady in dubio pro reo. Keby súd použil verziu opačnú, ktorej sa domáhala prokurátorka, došlo by k navodeniu stavu, keď iným zdanlivo logickým zhodnotením vykonaných dôkazov, ako uviedla prokurátorka v odvolaní, by bolo možné dôjsť k záveru o vine obžalovaných.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že svedkovia v tejto veci boli vypočutí na hlavných pojednávaniach v súlade so zásadou kontradiktórnosti. Preto pokiaľ ich hodnotenie vyústilo do skutkových a potom aj právnych záverov, ako ich urobil súd prvého stupňa, a tieto nie sú v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, nemožno sa bez ďalšieho na základe akcentovania inak vyhodnotených dôkazných súvislostí hraničiacich len s väčšou, alebo menšou mierou pravdepodobnosti, domáhať zrušenia súdneho rozhodnutia a nútiť súd k prehodnoteniu už raz vyslovených záverov.

Najvyšší súd dospel ku konštatovaniu, že odvolanie prokurátorky je vystavané len na inej interpretácii a hodnotení vykonaných dôkazov, než ako urobil súd prvého stupňa, pričom v ňom nie je navrhnutý žiadny postup k obstaraniu dôkazov, ktoré by mohli preukázateľne zmeniť už raz prijaté skutkové a právne závery, ktoré je potrebné považovať za správne a zodpovedajúce zákonu. I keď niektoré konštrukcie vyslovené prokurátorkou v odvolaní v rámci odlišne posudzovanej verzie konania obžalovaných sa môžu zdať možné a pravdepodobné, predsa nemožno uzavrieť, že dôkazy, ktoré boli vo veci zhromaždené a v konaní pred súdom vykonané, neumožnili pri neprekročení hranice rozumnej istoty a pri rešpektovaní zásad formálnej logiky dospieť k inému rozhodnutiu než ako bolo už dvakrát urobené. Pokiaľ totiž v konkrétnej veci bolo rovnako možná a pravdepodobná verzia obžalovaných a ďalšími dôkazmi už nebolo reálne objasniť, ktorá z v úvahu pripadajúcich verzií je vierohodnejšia, nebolo možné obžalovaných uznať za vinných, ale s ohľadom na zásadu in dubio pro reo nezostalo nič iné, len ich spod obžaloby oslobodiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky potom odvolanie prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry nepovažoval za dôvodné, preto ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Čo sa týka poškodených, je potrebné trvať na tom, aby na ochranu svojich majetkových záujmov

primárne dbali predovšetkým samotní účastníci takeého vzťahu. Od nich je nutné požadovať, aby postupovali obozretne a aby dodržiavali aspoň elementárne zásady opatrnosti. V posudzovanej veci poškodení postupovali vyložene ľahkomyselne a riskantne, keď z podpisovaných dokumentov nežiadali kópie a sami sa vystavili riziku vyplývajúceho z uskutočnených zmluvných transakcií.

Na základe týchto dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.